

γιαλοπαπαρούνα ή, Κέρκ. (Κασσιόπ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. **γιαλός** καὶ **παπαρούνα**.

Τὸ φυτὸν Γλαυκίον τὸ ξανθὸν (*Glaucium flavum*), τῆς οἰκογ. τῶν Μηκωνιδῶν (*Paraveraceae*). Συνών. ἀγριοδεντρο 2, ἀγριοφασσουλιά, γιαλοπίκρα, μαγιασιλόχορτο.

γιαλόπαπια ή, Θράκ. (Ραιδεστ.) — Χ. Χατζησαρ. — Α. Κανέλλ., Πτην. Ἑλλάδ. 145.

Ἐκ τῶν οὐσ. **γιαλός** καὶ **πάπια**.

Τὸ πτηνὸν Φαλακροκόραξ τοῦ Ἀριστοτέλους (*Phalacrocorax aristotelis desmarestii*), τῆς οἰκογ. τῶν Φαλακροκορακιδῶν (*Phalacrocoracidae*). Συνών. ἀγριούταλος, αἶθα, βουτακίνα, βουταναριά, βουτηχτάρα, βουτηχτάρι, βουτηχτής Α2, βουτοπούλλι, βούτος 2, ζαροπαπί, καλικάτσοῦ, καρακούσι, θαλασσοκόρακας, καρampaτάκα, καρκαμπατάκι, καρκατσοῦνα, λούφα, νεροπουλλακίδα, νερόκοττα, ὄφνια, πούλλα τῆς θάλασσας.

γιαλοπερίγιαλο τό, Κάρπ. Κάσ. — Λεξ. Βλαστ. 313 **γιαλοπερίαλο** Κάρπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. **γιαλός** καὶ **περιγιάλι**, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ **περιάλι**.

Τὸ παράλιον μέρος ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Καὶ παραγγέλλου τῷ βαρκῶ νὰ περισυναχτοῦσι, εἰς τὰ γιαλοπερίαλα νὰ ξεχειμωνιστοῦσι Κάρπ.

γιαλοπετεινός ὁ, Ἀντίπαρ. Ἰων. (Κρήν.) Καρ. (Ἀλικαρνασσ.) γιαλοπέτεινος Ἄνδρ. γιαλοπέτ'νος Ἄνδρ. γιαλοπετεινός Κῶς (Πυλ.) Οὐδ. γιαλοπέτ'νο Ἄνδρ. (Κόρθ.) Ἐκ τῶν οὐσ. **γιαλός** καὶ **πετεινός**.

1) Τὸ πτηνὸν Ἐποψ ὁ κοινός (*Upupa epops*), τῆς οἰκογ. τῶν Ἐποπιδῶν (*Upupidae*) ἐνθ' ἄν.: Ἐπαιξα ἓνα γιαλοπέτ'νο (ἔπαιξα = ἐσκότωσα) Κόρθ. || Ἄσμ.

Μοιάζεις τοῦ γιαλ-λοπετεινοῦ μὲ τὸν ἐγωισμό σου Πυλ. Συνών. ἀγριοκόκορας 1, ἀγριοκοκόρι 2, ἀγριοκόκοτος, ἀγριοπάπουζας, ἀγριοπετεινός, ἀλεκτοράκι τῆς ὀσίας (βουννοῦ), ἀλεκτόρι τῆς ὀσίας (βουννοῦ), γουζιός, ἔποπας, κατσουλοπετεῖναρο, κουκλοπετεινός, κουτσαλοχτεράκι, μπαμτζέλι, μπούμιτσας, ξυλοκόκορας, ξυλοκόκοτας, παρδαλόφτερος, παρδαλέχτορας, πετεινάρι, ποῦπος, πούπουζας, πούπουξιος. 2) Ἀλέκτωρ μὲ μονὸ λειρὶ Ἄνδρ. β) Μικρὸς καὶ ἀτροφικὸς ἀλέκτωρ Ἄνδρ. (Κόρθ.)

γιαλοπίκρα ή, Εὔβ. — Χελδρ. — Μηλιαρ., Δημ. ὄνομ. φυτ. 7 γιαλόπικρο τό, Π. Γεννάδ. 223 — Λεξ. Βλαστ. 468.

Ἐκ τῶν οὐσ. **γιαλός** καὶ **πίκρα**. Ὁ τύπ. **γιαλόπικρο** ἀναλογικ. πρὸς τὰ λοιπὰ οὐδ. σύνθ. ὀνόματα φυτῶν.

Γιαλοπαπαρούνα, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.

γιαλοπούλλι τό, Βιθυν. Παξ. Σῦρ. — Σ. Πασαγιάνν. Ἀντίλ. 67 γιαλουπούλλ' Λέσβ. (Μανταμάδ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. **γιαλός** καὶ **πουλί**.

1) Τὸ πτηνὸν Ἀλκυὼν ἡ λασία (*Alcedo hispidia*), τῆς οἰκογ. τῶν Ἀλκυονιδῶν (*Alcedinidae*) ἐνθ' ἄν.: Τὸ γιαλουπούλλ' τ'ς ἀκρογιαλίας εἶναι αὐτός! (ἐπὶ πολυταξιδεμένων) Μανταμάδ. || Ποίημ.

Φτεροκοποῦνε 'ς τὴ σπηλιὰ γαλάζια γιαλοπούλλια Σ. Πασαγιάνν. ἐνθ' ἄν. Συνών. βασιλάκης, βασιλάκι, βασιλάκις, βασιλάκος, βασίλι, βασιλίσκιδι, βασιλοπούλλι, γιαλοδρόμος, θαλασσοχαρὰ χτίδα, μαρτίνι, μπιρκιπίλι τῆς θάλασσας, νεροπούλλι, σαρδελοφάγος, τσιμπολόγος, παρολόγι, παροπούλλι, παροφάγος. 2) Τὸ πτηνὸν Φαλακροκόραξ ὁ μέλας (*Phalacrocorax carbo*), τῆς οἰκογ. τῶν Φαλακροκορακιδῶν (*Phalacrocoracidae*). Συνών. εἰς λ. **γιαλόπαπια**.

γιαλόπουτσος, ὁ, Ἑρεικ. Ἡπ. (Πάργ.) Κέρκ. Μανθράκ. Ὁθων. Παξ. Πελοπν.

Ἐκ τῶν οὐσ. **γιαλός** καὶ **πούτσος**.

Τὸ θαλάσσιον ζῶον Ὀλοθούριος ὁ ψῶλος (*Holothurius psolus*), τῆς οἰκογ. τῶν Ἐχινοδέρμων (*Echinodermi*) ἐνθ. ἄν.: Δόλωσε τὰ παραγάδια σου μὲ γιαλόπουτσο καὶ θὰ δῇς πόσα ψάρια θὰ πιάκῃς! Ἑρεικ. Συνών. βλ. εἰς λ. **γιαλήσιος** 1β.

γιαλός ὁ, κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) Πόντ. (Ἰνέπ. Ὁφ. Τραπ. κ.ά.) γιαλ-λὸς Ρόδ. γιαλ-λὸς Ρόδ. ἱαλὸς Νάξ. (Ἀπόρωνθ.) Προπ. (Μαρμαρ.) γιαλὲ Τσακων. ζαλὸς Κάλυμν. γιαλὸ τό, Καλαβρ. (Μπόβ.) Μεγίστ. Νάξ. Πόντ. (Ὁφ.) γιαλὸ Καλαβρ. (Μπόβ.) Γεν. ἐν. τοῦ γιαοῦ Τσακων.

Τὸ Βυζαντ. **γιαλός**, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ ἀρχ. **αἰγιαλός**.

1) Ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν ἀμμώδης συνήθως ἡ τεχνητῶς ἐστρωμένη περιοχὴ, ἀκτὴ, παραλία κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) Πόντ. (Ὁφ. Τραπ. κ.ά.) Τσακων. (Χαβουτσ.): Πᾶμε περὶπατο 'ς τὸ γιαλό. Τὴν Κυριακὴ ὁ κόσμος κατεβαίνει 'ς τὸ γιαλό. Φέρανε ψάρια 'ς τὸ γιαλό κοιν. Βοῆκα καμπόσσα ξύλα πεταμένα 'ς τὸ γιαλό καὶ τὰ μάζωξα Πελοπν. (Κορών.) Ἀγναντεύου τὰ καράβια 'ς τοῦ γιαλό Θεσσ. (Ἀνατ.) Οὐ πατέραζ-ουμ πάει σήμερα 'ς τοῦ γιαλό νὰ φέρ' κάνα ψάρ' Εὔβ. (Ψαχν.) Ἐπορπάτ'να 'ς σὸ γιαλὸν Τραπ. 'Σ τὰν ἄκρα τὸ γιαλὲ Χαβουτσ. || Φρ. Πᾶω γιαλό (κατὰ μῆκος τῆς ἀκτῆς) κοιν. Πήγαινε τοῦ γιαλοῦ γιαλοῦ Ἑρεικ. Ἡ φρ. ἤδη παρὰ Trinchera, Syll. Gr. membran. σ. 209 (ἔτ. 1159): «ὕπάγει τὸν γιαλὸν γιαλόν». Ἐπίασε τὸ γιαλό γιαλό κ' ἔφτασε 'ς τοῦ Πολύδωρου Πελοπν. (Τρίκκ.) Οἱ τόννοι ταξιδεύουνε γιαλό γιαλό Εὔβ. (Χαλκ.) Μὴ βᾶμι κὶ ποντὸν γιαλό κὶ σὺρ' ἡ βάρκα Σκόπ. Ἐλα γιαλό (κατεύθυνε τὸ σκάφος πρὸς τὴν παραλίαν, ναυτ. ὅρος) κοιν. Βάστα γιαλό (συνών. μὲ τὴν προηγ., ναυτ. ὅρος) Ἀστυπ. Πάτμ. Ὁρτσάρω γιαλό (κατευθύνω τὸ σκάφος πρὸς τὴν παραλίαν, ναυτ. ὅρος) Λεξ. Βλαστ. 306 Τὸν ἔφερε γιαλό γιαλό (τὸν ἔπεισε) Πελοπν. (Μάν.) Ἐλα τὸ γιαλό γιαλό (συμφώνησε, ἐπὶ τέλους) Θράκ. Τώρα ἤρτεγ-γιαλό (τώρα, ἐπὶ τέλους, συμφώνησε) Χίος (Πισπιλ.) Δὲν ἔπαιρνε κουβέντα, ἀλλὰ πές, πές, ὁ ἀδερφός του τὸν ἔφερε γιαλό γιαλό πολλὰχ. Ἰσια γιαλὸς μὲ τὴ θάλασσα (ἐπὶ ἀδίκου συμφηφισμοῦ λογαριασμῶν) Κάρπ. Ἰσα καράβι, ἴσα γιαλό (ἐπὶ ἰσοζυγίου) Θήρ. Ἀκόμα τὸ κολοκύθι εἶν' 'ς τὸ γιαλό (ἡ ὑπόθεσις ἐκκρεμεῖ, ἀπὸ τῆς ξηρᾶς κολοκύνθης τῆς χρησιμοποιουμένης ὑπὸ τῶν ἀλιέων ὡς σημεῖον ποντίσεως καὶ διὰ τὴν συγκράτησιν τῶν δικτύων) Ἰων. (Κρήν.) || Παροιμ.

"Οποιος θέλ' νά ταξιδέψη, | 'ς τὸ γιαλὸ θενά καθίσῃ
(ὁ ἐπιδιώκων τὴν ἐπιτυχίαν σκοποῦ τινος λαμβάνει τὰ κα-
τάλληλα μέτρα) Ζάκ. Πβ. εἰς λ. ἀ κ ρ ο γ ι α λ ι ὶ, ἀ κ ρ ο-
γ ι α λ ι ὶ. Γιαλὸ γιαλό, γιὰ δ'κό σ' καλὸ! (προτροπὴ εἰς
πλοίαρχον ἢ γενικώτερον ἐπιχειροῦντα τι, διὰ νὰ εἶναι
προσεκτικὸς) Θεσσ. (Τρίκερ.) || * Ἀσμ.

Γιαλὸ γιαλὸ πηγαίναμε | κι ὅλο γιὰ σένα λέγαμε

Γιαλὸ νὰ πᾶς, γιαλὸ νὰ 'ρθῇς, | τὰ λόγια μου νὰ θυμηθῇς
κοιν.

Τοῦ γιαλοῦ ποὺ πᾶτε τί γυρεύετε ;

Βλέπουμε καράβια ποὺ ἀρμενίζουνε

*Ερεικ.

Δύο χρόνους περπατοῦσα τὸ γιαλὸ γιαλὸ
κι ἄλλους δύο τριγυρνοῦσα τὸ βουνὸ βουνὸ
*Ηπ.

Κάτω 'ς τὸ γιαλὸ, κάτω 'ς τὸ περιγιάλι
πλέναν Χιώτισσες, πλέναν παππαδοπούλες
κοιν.

Κάτω 'ς τὸ 'ιαλό, κάτω 'ς τὸ περιγιάλι
ἐχορεύονε σαρανταδυὸ κοπέλες

Προπ. (Μαρμαρ.)

Κάτω 'ς τὸ γιαλό, 'ς τὸν ἄμμο | κάνουν τὰ καβούρια γάμο
πολλαχ.

'Σ τὸ ἀκρογιάλι τοῦ γιαλοῦ ἡ ἀγάπη μου κοιμάται,
παρακαλῶ σας, κύματα, νὰ μὴ μοῦ τὴν ξυπνᾶτε
Ψαρ.

Πάμενέ με 'ς τὸ γιαλό, νὰ σὲ πνίξω, νὰ γελῶ
Χίος (Βροντ.) || Ποίημ.

Τρέχουν ἄρματα χιλιάδες

σὰν τὸ κῦμα 'ς τὸ γιαλό

Α. Σολωμ., 16. Συνών. βλ. εἰς λ. ἀ κ ρ ο γ ι α λ ι ὶ.

'Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τύπ. Γιαλὸς *Ἀνδρ. Εὔβ. (*Ο-
ξύλιθ.) Θράκ. (Αὐδημ. Σηλυβρ.) Κύπρ. Μέγαρ. Μεγίστ.
Πελοπν. (Βούρβουρ. Γύθ.) Σίφν. Σκυρ. Στερελλ. (Αἰ-
τωλ.) Σύμ. Γιαλέ Τσακων. (Πραστ.) Γιαλέ τοῦ Τεροῦ
(=γιαλὸς τοῦ Τυροῦ) Τσακων. (Πραστ.) Γιαλὸ τοῦ Βοῦα
Καλαβρ. Γιαλὸ τοῦ Κοντοφουρίου Καλαβρ. (Γαλλικ.) Για-
λοῦ Χωράφι Κάρπ. (Μεσοχώρ.) *Ἀσπρος Γιαλὸς *Ιθάκ. Κε-
φαλλ. Τήν. (*Ιστέρν.) Δυὸ Γιαλοὶ Σύμ. Κάμπος τοῦ Γιαλοῦ
Σύμ. Κάτ' Γιαλὸς Βιθυν. Ψαρ. Κάτω Γιαλὸς Χίος Μακρύ-
γιαλὸς Κρήτ. Μακρὺς Γιαλὸς Κάρπ. (Μεσοχώρ.) Λέσβ. (Μυ-
τιλήν.) Μέγα Γιαλὸς Κάρπ. Σκίαθ. Σύρ. Μεγάλος Γιαλὸς
*Ιων. (Φώκ.) Σκίαθ. Μικρὸς Γιαλὸς *Ιων. (Φώκ.) Κάρπ.
(*Ελυμπ.) *Οθρὸς Γιαλὸς Κρήτ. (Σφακ.) Πέρα Γιαλὸς
*Ἀστυπ. Πέρα 'ιαλὸς *Ικαρ. (Εὔδηλ.) Πισινὸς Γιαλὸς
Κύθηρ. Πλατὺ Γιαλὸς Μύκ. Σίφν. Πλατὺς Γιαλὸς Εὔβ.
τοῦ Ρουσσοῦμ' οὐ Γιαλὸς *Ἀλόνν. Σιφναϊκὸς Γιαλὸς
*Ἀντίπαρ. Σ'κιά δὸν Γιαλὸ Σαμοθρ. τοῦ Τάβλα ὁ Γιαλὸς
Νίσυρ. τοῦ Ταρσανᾶ ὁ Γιαλὸς Σύμ. τοῦ Τζώρτζ' οὐ
Γιαλὸς *Ἀλόνν. β) *Οχθη λίμνης, ποταμοῦ πολλαχ.: Εἶχε
σαράντα σπηλιές κάτω καὶ ἔβγαζε ἀγίασμα ἀπομέσα
ἀπὸ τὴ γῆ 'ς τὸ γιαλό (ἐκ διηγ.) Βιθυν. (*Απολλων.)
Καθόταν 'ς τοῦ γιαλοῦ κ' ἔειχε κι τὰ πράτα 'ς τοὺν
ἡσκίου 'ς τὰ πλατάνια Θεσσ. (Μεσοχώρ.) Μὰ πᾶμ' 'ς τὸ
γιαλέ 'ς τὸν ποταμὸ (θὰ πᾶμε στὶς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ) Τσα-
κων. (Χαβουτσ.) || * Ἀσμ.

Σαράντα μαστορόπουλα κ' ἐξηνταδυὸ μαστόροι

γιοφύρι χτίζουν 'ς τὸ γιαλό, 'ς τῆς *Ἀρτας τὸ ποτάμι

Εὔβ. (Γαλτσ.) γ) *Η ἀγορά, ὡς εὐρισκομένη πλησίον τῆς
παραλίας Μεγίστ. Πόντ. (*Οφ.): 'Σ τὸ γιαλό πουλοῦν ξύλα

Μεγίστ. *Ἄντα πάγω 'ς τὸ γιαλό, ὅ,τι θέλεις φέρω σε *Οφ.
|| * Ἀσμ.

*Ἀσκήρια νύφης τσαὶ γαμπροῦ ἀφ' τὸ γιαλὸ περνοῦσαν
τὸ ' ἐστράφτασιν τὰ ροῦχα τους, καλέ, σὰν περπατοῦσαν
Μεγίστ. δ) Τόπος διαχειμάσεως τῶν ποιμνίων (ὡς εὐρι-
σκόμενος πλησίον τῆς ἀκτῆς συνήθως) Κρήτ. Συνών. χ ε ι-
μ α δ ε ὁ ε) *Ο ἄνεμος ὁ ὁποῖος πνέει ἀπὸ τὸν Θερμαϊκὸν
κόλπον Θεσσ. (Καρυά.) στ) *Υπὸ τύπ. ἀφάνα τοῦ γιαλοῦ,
τὸ φυτὸν Κιχώριον τὸ ἀκανθῶδες (Cichorium spinosum),
τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (Compositae) Κεφαλλ. Συνών.
βλ. εἰς λ. γ ι α λ α σ τ ο ι β ῆ. ζ) *Υπὸ τύπ. κρινάκι τοῦ
γιαλοῦ, τὸ φυτὸν Παγκράτιον τὸ παράλιον (Pancratium
maritimum), τῆς οἰκογ. τῶν *Ἀμαρυλλιδῶν (Amarylli-
daceae) Συνών. κ ρ ῖ ν ο ς, κ ρ ῖ ν ο ς τ ῆ ς θ ἄ λ α σ-
σ α ς, κ ρ ῖ ν ο ς τ ο ῦ Φ α λ ῆ ρ ο υ. η) *Υπὸ τύπ. ροι-
δίκι τοῦ γιαλοῦ, τὸ φυτὸν Κιχώριον τὸ ἀκανθῶδες (Cicho-
rium spinosum), τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (Composi-
tae) Πελοπν. (Γαργαλ.) 2) *Η πρὸς τὴν ἀκτὴν ἀβαθὴς πε-
ριοχὴ τῆς θαλάσσης κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) Πόντ.
(*Οφ. Τραπ. κ.ά.) Τσακων.: 'Σ τὸ γιαλό εἶναι πολλὲς βάρ-
κες καὶ καϊκια κοιν. Ψάρια τοῦ γιαλοῦ (τὰ δικιτώμενα παρὰ
τὰς ἀκτὰς) σύνθη. *Η σπέγκα τοῦ γιαλοῦ εἶναι πρὸ σκούρα
Τήν. (*Ιστέρν.) Τὰ καϊκια εἶναι γιαλὸ φουνταρισμένα Σκίαθ.
*Ο γιαλὸς ἔχει σήμερα πολλὴ θάλασσα Πελοπν. Πῆγα τὰ
ζὰ κι τὰ κουλιούμπ'σα 'ς τοῦ γιαλοῦ Εὔβ. (*Ἀκρ.) Τ' ἀφ-φά-
λιμ βοὺ θὰ κοπῇ 'ὰ τὸ πάρη ἢ μάννα, 'ὰ πᾶ' τὸ ρίξῃ 'ς τὸ
ζαλό, νὰ γίνη τὸ παιὶ σφουγγαρεῖς Κάλυμν. *Ερροῦξεν 'ς
σὸ γιαλὸν κ' ἐφορκίεν (ἐπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπνί-
γη) Τραπ. || Φρ. Ρίχνω 'ς τὸ γιαλό (καθελκύω σκάφος,
ναυτ. ὅρος) κοιν. Γίνομαι γιαλὸς (πλημμυρῶ ἐπὶ οἰκιῶν)
ἐνιαχ. *Ἀφ'σι τ' γανέλα ἀν'χτή κ' ἔγινι τοῦ σπῖτ' γιαλὸς
(κανέλα = κρουνός, κάνουλα) Εὔβ. (*Ἀκρ. Ψαχν. κ.ά.)
Τρέχ' ἢ σκιπτή, κι ἅμα βρέξ', θὰ γίν' γιαλὸς τοῦ σπῖτ'
αὐτόθ. Τοῦ λάδ' χύν'δο ἀπόξου τσι γίν'τσι γιαλὸς τοῦ κα-
τώγ' Λέσβ. (Μόλυβ.) Πλημμάρ'σι τοῦ κατώι, πέταξ' νιὰ
κουλέτρα κι γίν'κι γιαλὸς (κουλέτρα = χολέτρα, ὑδρορρόη)
Εὔβ. (Στρόπον.) Τοῦ χιόν' ἔγινι γιαλὸς (ἐλειωσε, ἔγινε
νερό) *Ηπ. Εἶναι γιαλὸς (= εἶναι γεμάτον κάτι ἀπὸ ἀκαθα-
σίες καὶ ἄχρηστα γενικῶς πράγματα, ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ
πλησίον τῆς ἀκτῆς θαλασσία περιοχὴ ἀποτελεῖ συνήθως
πρόχειρον τόπον διὰ τὴν ἀπόρριψιν ἀπορριμμάτων τῶν πα-
ραλίων κατοίκων ἢ ἐκβράζονται ἐκεῖ τὰ ἀπορρίμματα ἀπὸ
τὰ διερχόμενα πλοῖα) Τήλ. Σώθηκε ὁ γιαλὸς (ἐτελείωσε
κάτι, ἐπὶ πράγματος ἢ ὑποθέσεως) πολλαχ. Θέλ'ς πάλε λε-
φτά; ἅμ' σῶθ'κι οὐ γιαλὸς Εὔβ. (*Ἀκρ.) Φτάνει πιά, σώθηκε
ὁ γιαλός! Προπ. (Κύζ.) || Παροιμ. *Ερριξε μιὰ πέτρα 'ς τὸ
γιαλό κ' ἔκαμένε μπλούμ! (ἐπὶ τῶν κομπαζόντων δι' ἀσή-
μαντον κατόρθωμα) Χίος *Ἀνοιξε μέσ' 'ς τὸ γιαλό μιὰ
τρῦπα (συνών. με τὴν προηγουμ.) Α. Ρουμελ. (Σωζόπ.)
Λέσβ. κ.ά. Συνών. *Ε κ α μ ε μ ι ἄ τ ρ ῦ π α 'ς τ ὸ ν ε ρ ὁ.

Κάμε τὸ καλὸ | καὶ ρίξ' το 'ς τὸ γιαλό
(αἱ καλὰ πράξεις πρέπει νὰ γίνωνται ἀνυστεροβούλως) κοιν.

Ψάρια 'ς τὸ γιαλό, | χίλια 'ς τὸν παρᾶ

(αἱ ἀβέβαιαι ὑποσχέσεις οὐδεμίαν ἀξίαν ἔχουν) Μεγίστ.

Ψάρια μέσ' ἀπ' τὸ γιαλό | ὅσα θέλεις σοῦ πουλῶ
(συνών. με τὴν προηγουμ.) Λέσβ. *Ἀναψ' ὁ γιαλὸς
καὶ κήκων τὰ ψάρια (ἐπὶ μεγάλης ἀλλ' ἀδικαιολογήτου καὶ
ἀνωφελοῦς ὀργῆς) Πελοπν. (*Ἀρκαδ.) *Η παροιμ. εἰς πα-
ραλλαχ. κ.ά. Τὸ 'βγαλε ἀπὸ τὸ βάτο τοῦ γιαλοῦ (ἐπὶ ὑποθέ-
σεως ἢ πράγματος τὸ ὁποῖον ἐθεωρεῖτο ὡς ἀπολεσθὲν καὶ
ἀνεκτὴ τὴν τελευταίαν στιγμὴν) Κρήτ. *Ἀναγέρνει τὸ

βάτο τοῦ γιαλοῦ (ἐπὶ πολυμηχανοῦ καὶ ραδιοῦργου) Κρήτ. ||
"Ἀσμ.

Τώρα βγαίνει τὸ φεγγάρι σιγαλὰ 'ς τὸν οὐρανὸ
σὰ δὴν ἔρημη βαρκούλα ὅπου πάει γιαλὸ γιαλὸ.

Κεφαλλ.

Τοῦ γιαλὸ γιαλὸ | ψαράκια κυνηγῶ

Λῆμν.

Δὲ σοῦ τό 'πα, Μαριετίνα, 'ς τὸ γιαλὸ μὴ γατεβῆς;
'Ο γιαλὸς κάνει φουρτούνα, θὰ σὲ πάρῃ νὰ πνιγῆς

Κεφαλλ.

Ρίξε μιὰ βέτρα 'ς τὸ 'ιαλὸ, | κι ἂ δὲ βραχῇ, δὲ σ' ἀγαπῶ
Νάξ. ('Απύρανθ.)

Δὲν εἶν' γιαλὸς, γιὰ νὰ πνιγῶ, γκρεμνός, νὰ πάγ' νὰ
πέσω;

Προπ. (Μηχαν.)

Μέσ' σὲ καράβια τοῦ γιαλοῦ, μέσ' σ' ἀγαθὸ λιμνιῶνα,
σὲ παναθὺρ' ὁλόχρυση μιὰ κόρη ἀκκουμπημένη

Κύπρ.

Σ' ἔναμι περιθαλάσσιον κάτω τοὺς κατεβάζουν,
'κείνην τὴν ὥρα 'ς τὸν-γιαλ-λᾶδὸν νὰ π-πέσουν τοὺς βιάζον

Ρόδ.

"Εα, ὕπρε τοῦ γιαοῦ | τσαὶ δροσιὰ τοῦ Μαλεβοῦ,

τσαὶ γλυκὰ ἀπομπάιτσε νι, | τὰν ἡμέραν ξυπνητσε νιν

(ἔλα, ὕπνε τοῦ γιαλοῦ... καὶ γλυκὰ ἀποκοίμισέ το, τὴν ἡμέρα
ξύπνησέ το· βαυκαλ.) Τσακων. Πβ. εἰς λ. ἀ π ο μ π α -
λ α ἰ χ ο υ. β) 'Υπὸ τύπ. Τοῦ γιαλοῦ, ἡ ἐορτὴ τῆς Μεταμορ-
φώσεως τοῦ Σωτῆρος (6 Αὐγούστου) Θράκ. (Μαῖστρ.) :
Τοῦ Γιαλοῦ πηγαίνουμ' 'ς τὴ θάλασσα γιὰ κολύμπ'. γ) 'Υπὸ
τύπ. "Αι-Γιαλός, ἡ ἐορτὴ τοῦ 'Αγίου Πνεύματος, κατὰ τὴν
ὁποῖαν οἱ κάτοικοι τῆς νήσου κατέρχονται εἰς τὰ παράλια
καὶ ἐορτάζουν μὲ ἀγωνίσματα, κολύμβησιν κ.τ.τ. Κύπρ.
Συνών. κ α τ α κ λ υ σ μ ό ς. 3) 'Η θάλασσα γενικῶς πολλαχ.
καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) : "Εχει καράβια 'ς τὸ γιαλὸ καὶ γι'
αὐτὸ εἶναι συλλογισμένος πολλαχ. Γιὰ τήρα ἐκεῖ βαθιὰ 'ς
τὸ γιαλὸ ἓνα βαπόρι μόλις φαίνεται Πελοπν. (Κορών.)
'Στραπὴ, βροντή 'ς τὸν οὐρανὸ, | παστραβίτεις 'ς τοῦ γιαλὸ
(παστραβίτεις = ἀκροχορδόνες' ἐξ ἐπιδ.) Θεσσ. (Μελιβ.) ||
Παροιμ. 'Απεδῶ γιαλὸς κι ἀπεκεί γιαλὸς καὶ ποῦ νὰ πέσω
νὰ πνιγῶ; (ἐπὶ τῶν εὐρισκομένων πρὸ σκληροῦ διλήμματος)
Χίος

Τσ' ὦ νερόν τζαὶ 'τσεῖ γιαλὸς | τσαὶ ποῦ νὰ π-πέσω νὰ
πνιῶ;

(συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Χίος (Πίσπιλ.)

'Επὰ 'ιαλὸς κ' ἐκεῖ 'ιαλὸς | καὶ ποῦ νὰ πέσω νὰ πνιῶ;

(συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Νάξ. ('Απύρανθ.) Συνών.
Μ π ρ ό ς γ κ ρ ε μ ό ς καὶ π ί σ ω ρ έ μ α.

'Απ' τὴν Τυρ'νὴ ὥς τῷ Βαγιῶ | ἡ ἀραχνιὰ εἶναι 'τὸ γιαλὸ
(ἀραχνιὰ = ὁ διάβολος· κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ποῦ με-
σολαβεῖ ἀπὸ τὴν Κυριακὴν τῆς Τυροφάγου μέχρι τῆς Κυρια-
κῆς τῶν Βαΐων τὰ ψάρια δὲν τσιμποῦν στὰ ἀγκίστρια καὶ δὲν
πιάνονται στὰ δίκτυα, ἴσως ἐπειδὴ ἀλλάζουν τόπον διαμονῆς
διὰ νὰ γεννήσουν ἢ δι' ἄλλον λόγον) Μύκ. 'Ο γιαλὸ γελάει
ὁλῶ (ἡ θάλασσα ἐξαπατᾷ τοὺς πάντας) Μπόβ. || Γνωμ. "Αμα
κλαίει πολλὰ ὁ γιαλὸς, γιὰ νερά, γιὰ ἀέρα (ὅταν, καίτοι φαί-
νεται γαληνιαία ἡ θάλασσα, ἀκούεται θόρυβος ἀπὸ τὸ βάθος
τοῦ ὀρίζοντος, προμηνύεται ἡ βροχὴ ἢ ἄνεμος) Κύπρ. "Αμα
βροντᾷ ὁ γιαλὸς, θ' ἀλλάξῃ ὁ καιρὸς Πελοπν. (Κορών.) 'Η
σημ. καὶ ἀρχ. Πβ. Θεόφρ., Σημ. 29 «'Ακταὶ βοῶσαι καὶ
αἰγιαλὸς ἡχῶν ἀνεμώδης» καὶ 'Αράτ., Φαινόμε. 902-910
«Σῆμα δέ τοι ἀνέμοιο... | καὶ μακρὸν ἐπ' αἰγιαλοὶ βοῶντες, |
ἀκταὶ τ' εἰνάλιοι, ὅπότε' εὐδίοι ἡχῆσσαι | γίγνονται». Μπρὸς

πίσω τ' αἰ-Λιὸς πέτρα πιάνεις 'ς τὸ γιαλὸ (μεταξὺ τοῦ δευ-
τέρου καὶ τοῦ τρίτου δεκαημέρου τοῦ Ἰουλίου εἶναι ἡ θά-
λασσα ἥρεμος καὶ διὰ τοῦτο κατὰλληλος διὰ τοὺς λουομέ-
νους) Πελοπν. ("Αρν. Ζελίν.)

'Η σουσουβάρα 'ς τὸ γιαλὸ τσαὶ τὸ κατσί 'ς τὸ φοῦρνο
(ἡ σουσουβάρα = τὸ οὐράνιον τόξον, κατσί = ἡ γάττα.
Θεωρεῖται προμῆνυμα κακοκαιρίας ἡ ἐμφάνισις τοῦ οὐρα-
νίου τόξου εἰς τὸ βάθος τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου, ὅποτε
καὶ ἡ γάττα ἀναζητεῖ τὴν προστασίαν τῆς εἰς τὸν φοῦρνον)
Πελοπν. (Ξεχώρ.) || "Ἀσμ.

Τρεῖς περδικοῦλες κάθονται 'ς τὸν "Ελυμπο 'ς τὴ ράχη,
ἡ μιὰ τηράει κατ' τὸ γιαλὸ κ' ἡ ἄλλ' κατὰ τὴ Λάρ'σα
Μακεδ. ("Ολυμπ.)

'Αλλοίμονο τὰ πάθη μου, κανεῖς νὰ μὴ δὰ πάθῃ,
οὔτε καράβι 'ς τὸ γιαλὸ οὔτε πουλλὶ 'ς τὰ δάση

Κεφαλλ.

"Ω ἀρφανέ, πεδάρφανε ἀπὸ μάννα καὶ κύρη,
σὰ δὲ καράβι 'ς τὸ γιαλὸ χωρὶς καθαβοκύρη
Θήρ.

Τὴν μιὰν ἐπῆρεν ὁ γιαλός, τὴν ἄλλῃ τὸ καράβι,
κ' ἐγὼ τὸ κακορρίζικο 'ς τὴ γόχη τσῆ καμάρας

Κρήτ. ("Αγιος Βασίλ.)

Ψάρευε ψάρια 'ς τὸ γιαλὸ καὶ τὸν καιρὸ μὴ χάνῃς,
γιατὶ μ' ὀνειράτα πολλὰ τσῆ πείνας θὰ πεθάνῃς
Χίος. β) 'Υπὸ τύπ. ἀχιλῶνα τ' γιαλοῦ, ἡ θαλασσία χελώνη
Σαμοθρ. γ) 'Υπὸ τύπ. κατσί τοῦ γιαλοῦ, τὸ πτηνὸν γλάρος
(ἐπειδὴ ὀρέγεται τὰ ψάρια ὅπως ἡ γάττα) Μέγαρ. δ) 'Υπὸ
τύπ. κόρη τοῦ γιαλοῦ, τὸ συγγενὲς πρὸς τὸν ἀστακὸν ζῶον
Σκύλλαρος ὁ εὐρύς (Scyllarus latus) 'Αστυπ. 4) 'Η λίμνη
Βιθυν. (Πιστίκοχ.) Θεσσ. (Σταυρ.) Μακεδ. (Πεθελιν.) :
'Α πᾶμι 'ς τοῦ γιαλοῦ νὰ κόψουμε καλάμια. 5) Τὰ παρὰ
τὸ πλευρὸν τοῦ κωπηλατοῦντος καὶ πρὸς τὰ δύο μέρη τῆς
λέμβου σανιδώματα, ὅπου τοποθετοῦνται προσωρινῶς οἱ ἀλι-
ευόμενοι ἰχθύες 'Αντίπαξ. 'Ερείκ. Καστ. Κέρκ. Κύθν. Λευκ.
Μεγανήσ. Μῆλ. 'Οθων. Παξ. Στερελλ. (Λουτρ. Σπάρτ.)
κ.ά.: 'Επιάσαμε τόσα πολλὰ ψάρια π' ἐγεμίσαν οἱ γιαλοὶ
τσῆ βάρκας κι ἀπὸ τσι δυὸ βάδες Μῆλ. Μὲ τὴ βαρκουλίτσα
του ἴσια μὲ τοὺς γιαλοὺς ἀλατρεύει τὴ θάλασσα ὁ Λάκης
ὁ Πιστόλης (ἀλατρεύει = ὀργώνει, διαπλέει) 'Ερείκ.

γιαλοσερίδα ἡ, ἐνιχ. γιαλοσιρίδα Ρόδ.

'Εκ τῶν οὐσ. γ ι α λ ό ς καὶ σ ε ρ ί δ α.

Τὸ φυτὸν Κιχώριον τὸ ἀκκνωδὲς (Cichorium spinosum),
τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (Compositae). Συνών. βλ. εἰς λ.
γ ι α λ α σ τ ο ι β ή.

γιαλότιρα ἐπίρρ. ἐνιχ. γιαλότιρα Θεσσ. (Τρίκερ.)
Σκίαθ.

'Εκ τοῦ οὐσ. γ ι α λ ό ς καὶ τῆς συγκριτ. ἐπιρρηματ.
καταλ. -τ ε ρ α.

Πλησιέστερον πρὸς τὴν ἀκτὴν. ἐνθ' ἀν.: "Ελα γιαλότιρα
Τρίκερ. Ψαρεύει γιαλότιρα Σκίαθ. Συνών. γ ι α λ ό -γ ι α -
λ ό. 'Αντίθ. ἀ ν ο ι χ τ ό τ ε ρ α.

γιαλοτόπιν τό, Πόντ. (Κερασ. κ.ά.)

'Εκ τῶν οὐσ. γ ι α λ ό ς καὶ τ ό π ι ο ν (Βυζαντ. τύπ.)
Παράλιον μέρος, παραλία.

γιαλοτρίφυλλο τό, Κάσ.

'Εκ τῶν οὐσ. γ ι α λ ό ς καὶ τ ρ ι φ ύ λ λ ι.

Εἶδος ἀγριόχορτου, τὸ ὅποιον εὐδοκιμεῖ εἰς παραθαλάσ-
σια μέρη: Τὸ γιαλοτρίφυλλο βγαίνει στὶς περιελ-μίες.

